

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 20. juni 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 7 til B 118, forslag til folketingsbeslutning om reduktion af miljø- og sundhedsbelastning stillet den 23. maj 2016 af Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Spørgsmål nr. 7 til B 118

Det fremgår af ministerens skrivelse af 7. april 2015 til partierne bag bekæmpelsesmiddelstrategien bl.a. at "Miljøstyrelsen sender primo april 2016 en ændring af Bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen i høring om brugen af afdriftsreducerende udstyr. Bekendtgørelsen giver landmænd mulighed for at drage fordel af at anvende afdriftsreducerende udstyr herunder lavdriftsdyser til sprøjtning af deres afgrøder..." Formålet med anvendelse af afdriftsreducerende udstyr er angivet at tillade sprøjtning nærmere vandmiljøet eller natur, end hvad fremgår af etiketten. Afstanden på etiketten er beregnet på grundlag af en risikovurdering for at undgå skader på vandlevende organismer. Denne vurdering er baseret på anvendelse uden brug af særligt afdriftsreducerende udstyr. Ved brug af afdriftsreducerende udstyr bliver den såkaldte bufferzone, dvs. afstanden mellem mark og natur mindre. Det giver landmanden mulighed for at optimere udbyttet, fordi han kan sprøjte – og dermed bekæmpe ukrudt, svampe og skadedyr – på et større areal end hidtil. Vil ministeren gøre det obligatorisk at anvende afdriftsreducerende udstyr således at afdriften af pesticider fra dyrkede marker minimeres dvs. uden at ændre bufferzonen i overensstemmelse med det foreslåede i beslutningsforslaget?

Svar

Nej, jeg ser ingen grund til at kræve obligatorisk anvendelse af afdriftsreducerende udstyr uden at give landmanden mulighed for at mindske afstanden til vandmiljø eller natur tilsvarende. Det afdriftsreducerende udstyr betyder jo netop en reduktion i belastningen, som gør det muligt at reducere afstandskravene uden at øge miljøbelastningen.

Esben Lunde Larsen

/

Claus Torp